

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Adam Redzik

w sprawie ze skargi Z. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. III AUa [...], po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 6 kwietnia 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem zatytułowanym „Skarga na przewlekłość”, datowanym na dzień 2 lutego 2022 r., wniesionym poprzez elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej (ePUAP), Z. K. wskazał, iż „[d]o Sądu Apelacyjnego w [...] II Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wpłynęło w dniu 26 listopada 2021 r. odwołanie Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego [...] w W. od wyroku Sądu Okręgowego w W. Sygn. akt III AUa [...]”. Skarżący zarzucił, iż „[o]kres postępowania Sądu Apelacyjnego wydaje się przewlekłe proszę o orzeczenie.”.

Zarządzeniem z dnia 15 grudnia 2021 r. Przewodniczący I Wydziału Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego wezwał skarżącego do uzupełnienia braku formalnego pisma z dnia 2 lutego 2022 r. poprzez jego własnoręczne podpisanie albo nadesłanie tego pisma z oryginalnym własnoręcznym podpisem, w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi.

Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych skargi zostało doręczone skarżącemu w dniu 4 marca 2022 r. Termin do usunięcia braków upłynął w dniu 11 marca 2022 r. Do dnia dzisiejszego braki formalne skargi nie zostały przez skarżącego uzupełnione.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki podlegała odrzuceniu.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania) reguluje zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu lub prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze (art. 1).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać: żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Jak stanowi art. 8 ust. 2 ww. ustawy, w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Stosownie do art. 397 § 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. 2019, poz. 1460 ze zm., dalej: k.p.c.), do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym. Z kolei jak stanowi art. 373 § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca apelację spóźnioną, nieopłaconą lub z innych

przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie usunęła w wyznaczonym terminie.

Jak wskazano powyżej, skarżący został wezwany do uzupełnienia braku formalnego skargi, którego to braku ostatecznie nie uzupełnił w zakreślonym przez Przewodniczącego terminie, dlatego też wniesiona przez niego skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. akt III AUa [...], stosownie do przytoczonych przepisów, podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.

a.s.